

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Epistola IV. Innocentii Papae I. Ad Felicem Nucerianvm Episcopvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

pecunia ablegauit, ut monachis Palaestina & Ægypti subsidia vita ministraret. Hac occasione S. Hieronymus ex Sifinnio cognoscens qualis quantusque esset vir eximius Exuperius, ob eius egregiam sanctitatem eidem libros in Zachariam prophetam, quos elucubrabat, dedicandos existimauit. Hæc ex Hieron. præfat. in 3. Amos, & 1. Zachar. Baron. ann. 405. num. 62. & 406. num. 35.

Hæc Innocentii epistola ad Exuperium, sicut præcedens ad Victorium Rothomagensis episcopum, responsoria est ad eorum litteras, quibus aduersus nouam hæresim Vigilantii in Gallia emergentem pugnaturo, primum apostolicam sedem consulendam esse putarunt; ea nimirum ex causa, quod scirent absque aliqua dubitatione in vniuersa ecclesia catholica obseruandum esse quod ab apostolica sede seruatum & custoditum esse nosceretur, quodque ad castra hæreticorum & schismaticorum transirent, qui se ab eiusdem communione seiungerent, & Decreta illius obseruare nollent. Unde licet vterque sanctissimus & doctissimus Galliarum episcopus, optime nosset ea quæ Romanum Pontificem rogabant, tamen quod certo scirent ipsam apostolicam sedem esse turrim David, in qua sunt *mille clypei & omnis armatura fortium*, ab ipso præcipuo catholice ecclesie vertice sibi arma comparanda duxerunt, quorum vel vno ictu reptantem ventre bestiam conficerent. Omnes enim nefas esse intelligebant, apostolice sedis Decretis obniti, adeoque recentia Romani Pontificis decreta, fidem & ecclesiasticam disciplinam a maioribus & veteribus traditionibus acceptam, in Gallia sartam tectamque conseruabant. Baron. ann. 406. num. 47.

Hæc epistola qua occasione scripta.

EPISTOLA IV.

INNOCENTII PAPÆ I.

AD FELICEM NUCERIANVM EPISCOPVM.

I. Si quis volens, partem sui corporis amputauerit, clericus esse non potest: nolens autem, potest.	debeant promoueri.
II. Quod bigami ad clerum admitti non possint.	IV. Qui de laicis possunt clerici fieri. Hic aperte concubina prohibetur.
III. Qui de laicis ad clerum non	V. De temporibus in clero immorandi.

Innocentius Felici episcopo Nucerianno.

MIRARI non possumus, dilectionem tuam sequi instituta maiorum, omniaque, quæ possunt aliquam recipere dubitationem, ad nos, quasi ad caput atque ad apicem episcopatus referre, vt consulta videlicet sedes apostolica, ex ipsis rebus dubiis, certum aliquid faciendum pronuntiet. Quod & nos libenter accipimus, &

dilectionem tuam memorem Canonum approbamus. Scripsisti ergo, quod feruore fidei quo polles, & amore sanctæ plebis, vel reparaueris ecclesias Dei, vel nouas quasque construxeris: sed in his clericos, quos constitutas non habere: aliquos vero * mutilos, aliquos bigamos esse. Ad quod stupuimus, prudentem virum de his uoluisse consulere quæ omnibus sunt certa ratione comperta. Ergo non quasi ignoranti dicimus, sed in aliis forsitan occupatos, istud oblitos vos esse dicimus.

* man-
cos, vel
murcos.

I.

Dist. 55. Qui
partem.
Can. 1.
Conc. Ni-
ceni.

Qui igitur partem cuiuslibet digiti sibi ipsi uolens abscidit, hunc ad clerum Canones non admittunt. Cui uero casu aliquo contigit, dum aut operi rustico curam impendit, aut aliquid faciens, se non sponte percussit, hos Canones præcipiunt & clericos fieri, & si in clero fuerint reperti, non abiici. In illis enim uoluntas * iudicata est, quæ sibi ausa fuerit ferrum iniicere, quod scilicet & alii id facere * dubitari non possit: in istis uero casus ueniam meruit.

* uindi-
cata

* dubita-
re non
possunt.

II.

1. Tim. 3.
Tit. 1.

De bigamis autem nec consuli debuit, quod manifesta lectio sit Apostoli, unius uxoris uirum, ad sacerdotium siue ad clericatum admitti debere, & hanc ipsam tamen si uirginem accepit. Nam ea, quæ habuerit ante uirum, licet defunctus sit, tamen si clerico postea fuerit copulata, clericus, qui eam acceperit, esse non poterit: quia in lege cautum est, non uiduam, non abiectam habere posse coniugem sacerdotem.

Leuit. 21.

III.

Dist. 51. De-
signata
sunt.

De laicis uero religio tua consuluit, quos Canones ordinare prohibeant. Certum est quidem, hoc regulas ecclesiasticas continere, sed non ita definitum est, ut de omnibus sit laicis constitutum. Neque enim clerici nasci, * & non fieri possunt: sed designata sunt genera, de quibus ad clericatum peruenire non possunt, id est, si quis fidelis militauerit, si quis fidelis causas egerit, hoc est, postulauerit, si quis fidelis administrauerit. De curialibus autem manifesta ratio est, quoniam etsi inueniantur huiusmodi uiri, qui debeant clerici fieri, tamen quoniam sæpius ad curiam repetuntur, cauendum ab his est, pro-
pter

for. * sed
fieri

pter tribulationem, quæ sæpe de his ecclesiæ provenit.

IV.

Laici vero, qui habentes vxores, baptizati sunt, ac sic se instituerunt, vt opinio eorum in nullo vacillet, vt aut clericis iuncti sint, aut monasteriis, ex quo baptizati sunt hæserint, & si non concubinam, non pellicem nouerint, si in bonis operibus vigilauerint, non prohibentur huiusmodi ad clericatus sortem assumi.

Dist. 33.
Laici qui habentes.

V.

Ita sane, vt in eos tempora a maioribus constituta, seruentur. Nec cito quilibet lector, cito acolythus, cito diaconus, cito sacerdos fiat: quia in minoribus officiis si diu perdurent, & vita eorum pariter & obsequia comprobantur, vt ad sacerdotium posthac, emensis stipendiorum meritis veniant, nec præripiant, quod vita probata meretur accipere. Quoniam ergo certa diffinitione monstratum est, qui debeant admitti, quive reprobari: ex his omnibus, quos videt dignatio tua non posse reprobari, eligere debebis, quos clericos facias. Si enim nullam gratiam hominibus aut beneficium præstare velimus, tales inuenire possumus, de quorum assumptione nec incurrere scandalum, nec erubescere videamur.

EPISTOLA V.

INNOCENTII PAPÆ I.

Vt hi, qui in presbyterio filios genuerunt,
ab officio remoueantur.

* *Britios.* Innocentius Maximo & Seuero episcopo per * *Britios.*

ECCLESIASTICORVM Canonum norma nulli esse debet incognita sacerdoti, quia nesciri hæc a pontifice, satis est indecorum, maxime cum a laicis religiosis viris & sciatur, & custodienda esse ducatur. Nuper quidem Maximilianus filius noster agens in rebus huiusmodi, qualem querelam detulerit, libelli eius series annexa declarat. Qui zelo fidei & disciplinæ ductus, non patitur ecclesiam pollui ab indignis presbyteris, quos in presbyterio filios asserit procreasse. Quod non licere exponerem, nisi nossem vestram prudentiam legis totius habere noti-

Dist. 81.
Maximilianus.

Concil. Tom. 4.

D